

مطالعه پروفیل پلاسمیدی و مقاومت آنتی بیوتیکی در

Pseudomonas aeruginosa بیمارستانی

احیا عبدی عالی، وجیهه سادات نیک بین، محمد مهدی فیض آبادی، سارا غروی و زهرا فلاحی

بخش زیست شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه الزهرا (س)، تهران

چکیده

Pseudomonas aeruginosa یکی از مهمترین پاتوژنهای انسانی فرصت طلب است که در همه جا حضور دارد و به طیف وسیعی از عوامل ضد میکروبی مقاومت ذاتی نشان می دهد. هدف از پژوهش حاضر مقایسه الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی و پروفیل پلاسمیدی در سویه های بیمارستانی *P. aeruginosa* است. مدت ۸ ماه ۱۰۴ سویه *P. aeruginosa* از نمونه های بالینی مختلف (خلط، ادرار، خون، مدفوع و...) و بخشهای محیطی بیمارستان (سینک، مایع دستشویی، دست کارکنان، تخت بیماران و...) جمع آوری گردید، و تست حساسیت آنتی بیوتیک به روش انتشار در آگار (Kirby-Bauer) بر روی آنها انجام شد. از روش لیز قلیایی (Alkaline Lysis) نیز بمنظور استخراج پلاسمید سویه های مورد بررسی استفاده گردید. از میان ۱۰۴ سویه *P. aeruginosa* ۸ درصد آنها سویه های محیطی بودند. مقاومت آنتی بیوتیکی مشاهده شده سویه ها بدین شرح می باشد: لینکومایسین (۱۰۰ درصد)، سفتریوکسیم (۹۹ درصد)، لومه فلوکساسین (۹۴ درصد)، سفنازیدیم (۶۰ درصد)، تیکارسیلین (۵۰ درصد)، سفتریاکسون، (۴۴ درصد)، سفوپرازون (۳۷ درصد)، توبرامایسین و سیپروفلوکساسین ۱۰mg (۳۵ درصد)، پیراسیلین و جنتامایسین (۳۴ درصد)، کربنی سیلین (۲۵ درصد)، سپروفلوکساسین ۳۰mg (۲۴ درصد)، آمیکاسین (۲۲ درصد) و ایمی پنم (۱ درصد). ۲۹/۸ درصد سویه ها واجد پلاسمید می باشد که در ۱۵ پروفیل پلاسمیدی مختلف قرار دارند و ۶۱/۷ درصد کل سویه های مقاوم به حداقل ۱۰ آنتی بیوتیک را تشکیل می دهند. بین بعضی از پلاسمیدها و مقاومت به بعضی آنتی بیوتیکها نیز ارتباط معناداری مشاهده شد. با توجه به اینکه تمام سویه های جدا شده MDR هستند، تنها ۲۹/۸ درصد سویه ها واجد پلاسمید می باشند، بنابراین مقاومت در آنها بیشتر کروموزومی است. گرچه فرکانس پایین پلاسمید در سویه های *P. aeruginosa* مطالعه ارتباط آنها با مقاومت آنتی بیوتیکی محدود می سازد اما بدلیل آسانتر بودن این روش نسبت به سایر روشهای تایپینگ ملکولی، می توان از این روش به همراه روشهای دیگر در رد یابی منشاء سویه ها استفاده شود.

واژه های کلیدی: *Pseudomonas aeruginosa*، مقاومت آنتی بیوتیکی، پلاسمید

مقدمه

تنفسی، مایعات دیالیز، آب شیر، لباس و ملافه) برای زمانهای طولانی باقی بماند. باکتری مزبور یک پاتوژن فرصت طلب مهم است که عامل عفونت بویژه در بیماران دارای ضعف ایمنی مانند ایدز، مبتلایان به نقص ژنتیکی سیستمیک فیروز، بیماران بخش مراقبتهای ویژه و سوختگیها بشمار می رود. بعلت مقاومت ذاتی این باکتری به اکثر آنتی بیوتیکهای متداول در بیمارستانها

سودوموناس آئروجینوزا (*Pseudomonas aeruginosa*) باکتری گرم منفی میله ای از گروه باکتریهای غیر تخمیر کننده گلوکز است که بخشی از فلور طبیعی را در افراد سالم در نواحی مختلف بدن (پری نئوم، زیر بغل، دستگاه تنفسی و حلق) تشکیل می دهد. این باکتری می تواند در مایعات و سطوح مختلف (صابون، سینک، حمام، ترمومترهای دهانی، وسایل

(Kirby-Bauer) و طبق استانداردهای NCCLS همراه با سویه استاندارد *Pseudomonas* ATTC 27853 *aeruginosa* بعنوان شاهد برای ۱۵ آنتی بیوتیک مختلف (لینکومایسین، لومه فلوکسازین، سفتریازول، سفترایکسون، تیکارسلین، پیراسیلین، جنتامیسین، سفوپرازون، توبرامایسین، کربنی سیلین، آمیکاسین، سیپروفلوکسازین ۳۰mg، سیپروفلوکسازین ۱۰mg و ایمپی پنم) انجام گردید.

برای استخراج پلاسمید بمنظور بدست آوردن پروفایل پلاسمیدی سویه ها از روش لیز قلیایی استفاده شد. در این روش یک کلنی از کشت ۲۴ ساعته سویه ها در محیط LB جامد به محیط مایع LB دارای آنتی بیوتیک آمپی سیلین انتقال داده شد. پس از انکوباسیون ۱۸-۱۶ ساعته سانتریفوژ گردید. رسوب حاصل در ۱۰۰ μl از محلول I (۵۰ میلی مول گلوکز، ۲۵ میلی مول Tris-HCl (pH=۸) و ۱۰ میلی مول EDTA) حل شده سپس با ۲۰۰ μl از محلول II (۲N NaOH و ۱٪ SDS) به آرامی مخلوط گردید. سپس ۱۵۰ μl از محلول سرد III (استات پتاسیم ۵ مولار و ۱۱/۵ میلی لیتر اسید استیک گلاسیال و ۲۸/۵ میلی لیتر آب مقطر) به آن اضافه کرده و مدت ۵-۳ دقیقه در یخ قرار گرفت. بعد از این مرحله نمونه ها سانتریفوژ گردیده و محلول رویی جدا شد. سپس هم حجم آن محلول فتل : کلروفرم : ایزوآمیل الکل به نسبت ۲۵:۲۴:۱ اضافه و سانتریفوژ گردید. بعد از جدا کردن محلول رویی، انا نول ۹۹ درصد بمیزان دو برابر حجم اضافه و سانتریفوژ شد. اتانول را خارج و رسوب با اتانول ۷۰ درصد شستشو داده شد و دو باره سانتریفوژ گردید. در مرحله آخر رسوب پلاسمیدی در ۵۰ μl محلول TE (۱۰ میلی مول Tris-HCl, ۱ میلی مول EDTA) دارای آنزیم RNase حل می شود (۱۱).

عامل مهم عفونتهای بیمارستانی بویژه پنومونی وابسته به دستگاه تنفسی، عفونتهای بعد از جراحی، عفونت ادراری و سپسیس در بخش مراقبتهای ویژه و سوختگی است. ظهور سویه های دارای مقاومت چند گانه MDR در این بخشها رو به افزایش است و یکی از مشکلات کنترل عفونت در بیمارستانها می باشد (۲، ۳، ۹ و ۱۳).

روشهای تایپینگ متعددی برای رد یابی انتشار باکتریها و تشخیص نقش آنها در عفونتها وجود دارد که عبارتند از: بیوتایپینگ، سروتایپینگ، فاژ تایپینگ، طرح حساسیت ضد میکروبی و پیوسین تایپینگ و روشهای مولکولی شامل تعیین طرح پلاسمیدی، PFGE، PCR، AFLP، RFLP است (۱، ۲، ۶، ۹ و ۱۴). در بین این روشها استفاده از روشهای مولکولی از جمله طرح پلاسمیدی بعنوان ابزار بیولوژیکی در سالهای اخیر کاربرد زیادی پیدا کرده است که البته در مورد سودوموناس آئروجینوزا اطلاعات زیادی در دسترس نیست. در این پژوهش سعی شده است تا پس از جدا سازی سویه های *P. aeruginosa* ارتباط بین طرح پلاسمیدی با الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی مورد بررسی قرار گیرد و بدین وسیله اطلاعاتی از پراکندگی و انتشار این باکتری در بیمارستانها بدست آید.

مواد و روشها

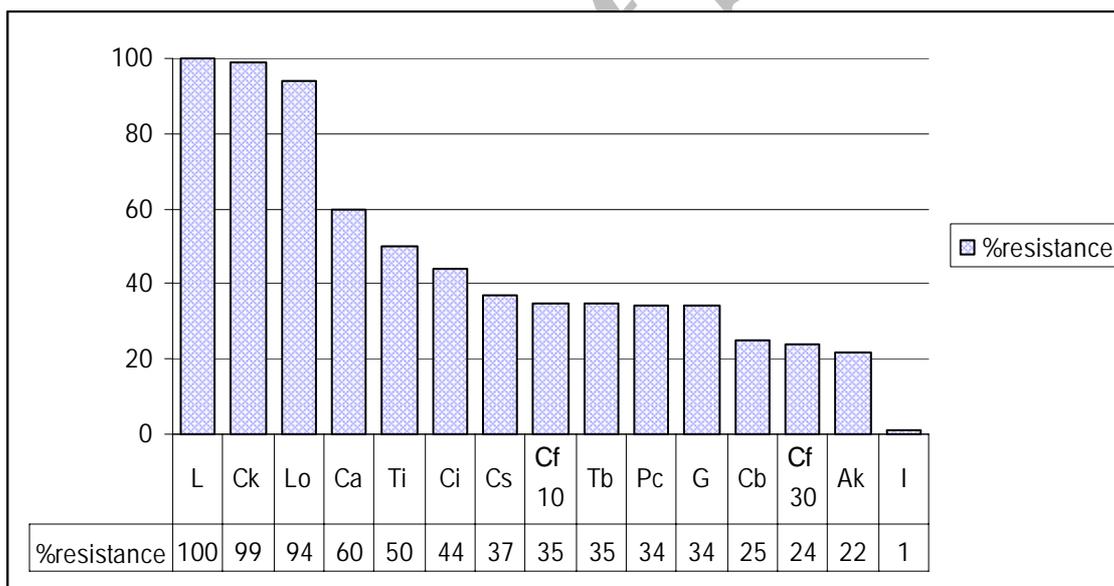
در مطالعه حاضر ۱۰۴ سویه مختلف *Pseudomonas aeruginosa* از منابع مختلف بالینی (شامل خلط، خون، ادرار، مدفوع زخم، ترشحات گوش و...) و محیطی (شامل سینک، تخت، ساکشن، دست کارکنان، لوله اکسیژن و...) از دو بیمارستان تهران جمع آوری و با انجام آزمونهای بیوشیمیایی (اکسیداز، کاتالاز، TSI، استامید آگار، سودوسل آگار PA، رشد در دمای ۴۲ درجه سانتی گراد) مورد تأیید قرار گرفت. آزمون حساسیت آنتی بیوتیکی بر اساس روش انتشار در آگار

و ۱۶ نمونه سایر موارد (زخم، گوش، سوختگی ...) می باشند. مقاومت آنتی بیوتیکی سویه ها نیز بدین شرح می باشد: لینکومایسین (L) ۱۰۰ درصد، سفتریوکسیم (Ck) ۹۹ درصد، لومه فلوکساسین (Lo) ۹۴ درصد، سفنازیدیم (Ca) ۶۰ درصد، سفتریاکسون (Ci) ۴۴/۲ درصد، تیکارسیلین (Ti) ۵۰ درصد، پیراسیلین و جنتامیسین (Pc, G) ۳۴ درصد، سفوپرازون (Cs) ۳۷ درصد، توبرامایسین (Tb) ۳۵ درصد، کربنی سیلین (Cb) ۲۵ درصد، آمیکاسین (Ak) ۲۲ درصد، سیپروفلوکساسین ۳۰mg (Cf₃₀) ۲۴ درصد، سیپروفلوکساسین ۱۰mg (Cf₁₀) ۳۵ درصد و ایمی پنم (I) یک درصد (شکل ۱).

باند های پلاسمیدی روی آگارز ۷٪، درصد پس از رنگ آمیزی با اتیدیوم برو ماید با سیستم Gel-Doc و نور UV مورد بررسی قرار گرفت. برای تعیین وزن پلاسمیدی سویه ها از نرم افزار Labworks استفاده شد. آنالیز آماری با استفاده از نرم افزار SPSS و با آزمون t-test و Spearman انجام گردید.

نتایج

از بین ۱۰۴ سویه جدا شده ۸ سویه محیطی و ۹۶ سویه بالینی است. نمونه های بالینی شامل ۳۴ نمونه ادرار (۳۳ درصد)، ۱۳ نمونه مدفوع (۱۳ درصد)، ۳ نمونه خون (۳ درصد)، ۲۵ نمونه خلط (۲۴ درصد)، ۵ نمونه نامشخص

شکل ۱- میزان مقاومت آنتی بیوتیکی سویه های *P. aeruginosa*

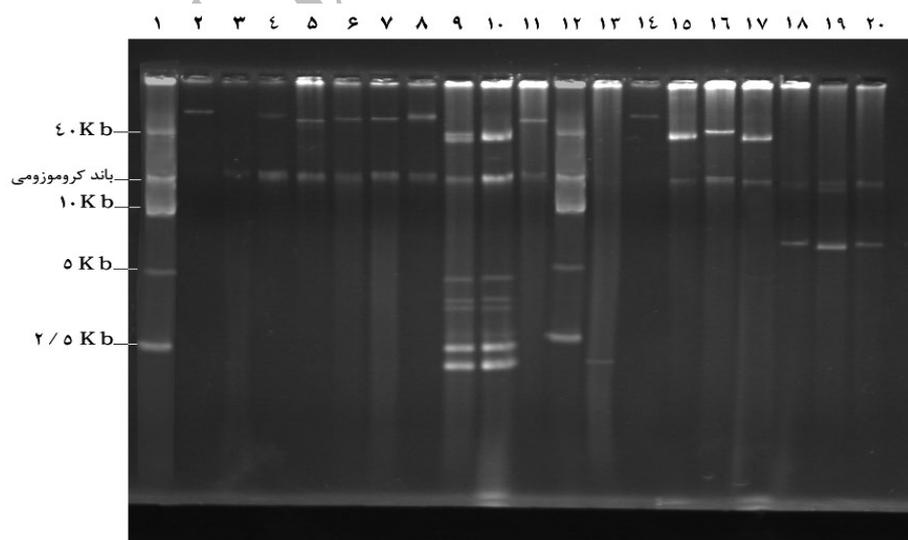
I: ایمی پنم، Ak: آمیکاسین، Cf: سیپروفلوکساسین، Cb: کربنی سیلین، G: جنتامایسین، Tb: توبرامایسین، Cs: سفوپرازون، Ci: سفتریاکسون، Ti: تیکارسیلین، Ca: سفنازیدیم، Lo: لومه فلوکساسین، Ck: سفتریوکسیم، L: لینکومایسین

پلاسمیدی با وزن بین ۱/۷ تا ۱۰۰ کیلو باز قرار گرفت (جدول ۱ و شکل ۲).

وجود پلاسمید در ۲۹/۸ درصد از نمونه ها (۳۱ نمونه) مشاهده گردید که این تعداد در ۱۵ الگوی متفاوت

جدول ۱- پروفیل پلاسمیدی بدست آمده از ۳۱ سویه دارای پلاسمید

تعداد باند پلاسمیدی	شماره سویه ها	اندازه تقریبی پلاسمیدها (kb)	پروفیل پلاسمیدی
یک باند پلاسمیدی	۲۴۷	۲	۱
	۳۰۴	۵/۵	۲
	۲۷۰-۲۶۹-۲۶۵	۶	۳
	۳۰۲-۲۹۹-۲۹۵-۲۷۴	۷	۴
	۲۵۱-۲۴۹	۳۴	۵
	۲۵۰	۳۸/۵	۶
	۳۰۱-۲۸۲	۴۶	۷
	۲۴۴-۲۲۳-۲۱۸-۲۱۱	۶۳	۸
	۲۸۳-۲۲۶-۲۰۸	۷۵	۹
	۳۱۸	۸۵	۱۰
	۳۱۴-۲۷۷-۲۷۶-۳۰۶	۱۰۰	۱۱
دو باند پلاسمیدی	۲۸۸	۱۰۰ و ۲	۱۲
سه باند پلاسمیدی	۲۷۸	۳۸/۵ و ۶/۱ و ۳/۵	۱۳
هفت باند پلاسمیدی	۲۳۵-۲۲۸	۳۴ و ۴/۲ و ۳/۴ و ۳ و ۲/۳ و ۲/۱ و ۱/۷	۱۴
	۲۸۴	۷۵ و ۴/۵ و ۴/۱ و ۳/۱ و ۲/۴ و ۲/۲ و ۱/۹	۱۵

شکل ۲- الکتروفورز DNA پلاسمیدی استخراج شده از سویه های مختلف *P.aeruginosa* چاهک ۱۲ مارکر سوپرکویل پلاسمیدی و چاهک ۲ و ۱۴ پلاسمید ۱۰۰Kb است. (ستونهای ۳ و ۵ و ۶ و ۷ و ۸ و ۹ و ۱۰ و ۱۱ و ۱۳ و ۱۵ و ۱۶ و ۱۷ و ۱۸ و ۱۹ و ۲۰ بترتیب مربوط به سویه های *E.coli* DH5 α ، ۲۰۸، ۲۱۸-۲۱۱-۲۲۳-۲۲۶-۲۲۸-۲۳۵-۲۴۴-۲۴۷-۲۴۹-۲۵۰-۲۵۱-۲۶۵-۲۶۹ و ۲۷۰ است)

با توجه به مقایسه الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی با مشاهده می شود.
 پروفیل پلاسمیدی (جدول ۲) ارتباط نزدیکی بین آنها

جدول ۲- مقایسه پروفیل پلاسمیدی با الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی سویه ها (تمام سویه ها به آنتی بیوتیکهای لومه فلوکساسین و لینکومایسین و سفتریزوکسیم مقاوم بودند) - شماره های ۱ و ۲ و ۳ بترتیب مربوط به بیمارستانهای مهر، مصطفی خمینی و مرکز سوختگی می باشد

Cf 30	Cf 10	I	Ak	Cb	Pc	G	Ci	Ca	Cs	Ti	Tb	بیمارستان	وزن پلاسمیدی	شماره سویه
S	S	S	S	S	S	S	I	S	S	S	S	۱	۲	۲۴۷
S	S	S	S	R	R	R	R	R	R	R	R	۱	۵/۵	۳۰۴
I	S	I	R	R	R	R	R	R	R	R	R	۲	۶	۲۶۵
S	S	I	R	R	R	R	R	R	R	R	R	۱	۶	۲۶۹
S	S	S	R	R	R	R	R	R	R	R	R	۱	۶	۲۷۰
I	S	I	R	R	R	R	R	R	R	R	R	۱	۷	۲۷۴
I	R	S	S	R	R	R	R	R	R	R	R	۲	۷	۲۹۵
S	I	S	I	I	R	R	R	R	R	R	R	۱	۷	۲۹۹
S	I	S	I	I	R	R	R	R	R	R	R	۱	۷	۳۰۲
R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	۳	۱/۷ و ۲/۱ و ۲/۳ و ۳/۴ و ۴/۲ و ۳/۴	۲۲۸
I	R	I	R	R	R	R	R	R	R	R	R	۳	۱/۷ و ۲/۱ و ۲/۳ و ۳/۴ و ۴/۲ و ۳/۴	۲۳۵
I	R	S	R	R	R	R	R	R	R	R	R	۱	۳۴	۲۴۹
I	R	S	R	R	R	R	R	R	R	R	R	۱	۳۴	۲۵۱
I	R	S	R	I	R	R	R	R	R	R	R	۱	۳۸/۵	۲۵۰
I	R	I	R	R	R	R	R	R	R	R	R	۱	۳/۵ و ۶/۱ و ۳/۸/۵	۲۷۸
I	R	S	R	R	R	R	R	R	R	R	R	۲	۴۶	۲۸۲
I	R	S	R	S	R	R	R	R	R	R	R	۱	۴۶	۳۰۱
S	S	S	S	S	S	S	S	S	I	S	S	۱	۶۳	۲۱۱
S	S	S	S	S	S	S	I	S	S	S	S	۱	۶۳	۲۱۸
S	S	S	S	S	S	S	S	S	R	S	S	۱	۶۳	۲۲۳
S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	۱	۶۳	۲۴۴
S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	۱	۷۵	۲۰۸
S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	۱	۷۵	۲۲۶
S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	۱	۷۵	۲۸۳
S	I	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	۱	۷۵ و ۴/۵ و ۴/۱ و ۳/۱ و ۲/۴ و ۲/۲ و ۱/۹	۲۸۴
S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	R	S	۲	۸۵	۳۱۸
I	R	S	R	S	R	R	R	R	R	R	R	۱	۱۰۰	۲۷۶
S	S	S	I	R	R	R	R	R	R	R	R	۱	۱۰۰	۲۷۷
I	R	S	R	S	R	R	R	R	R	R	R	۱	۱۰۰	۳۰۶
S	S	S	S	S	S	S	S	S	I	R	S	۲	۱۰۰	۳۱۴
I	R	S	R	I	R	R	R	R	R	R	R	۱	۲ و ۱۰۰	۲۸۸

نشان می دهد که بین بعضی پلاسمید های جدا شده از سویه ها و مقاومت به بعضی آنتی بیوتیکها ارتباط معنی داری وجود دارد (جدول ۴).

بطوریکه بعضی از سویه های دارای پروفیل پلاسمیدی یکسان که از یک بیمارستان جدا شده اند دارای مقاومت یکسانی نیز هستند (جدول ۳). همچنین آزمون آماری

جدول ۳- ارتباط بین پلاسمیدهای جدا شده با مقاومت آنتی بیوتیکی

آنتی بیوتیک	وزن پلاسمیدی
Ca ,Cs, G, Pc , Tb, Cf10mg	۱۰۰
I	۷۵
Ak, Ca, Cs, Ci, G, Pc, Cf10mg	۴۶
Ak, Ca, Cs, Ci, G, Pc, Tb, Cf10mg	۳۸/۵
Ak, Ca, Cs, Ci, ,G, Pc, Tb, Cf10mg, Cf30mg, I, Cb, Ti	۳۴
Ak, Ca, Cs, Ci, G, Pc, Ti, Tb	۷
Ak, Ca, Cs, Ci, Cb, G, Pc, Tb	۶

جدول ۴ - ارتباط موجود بین وزن پلاسمیدی و مقاومت آنتی بیوتیکی سویه ها با استفاده از آزمون spearman و t-test

AB kb	Ak	Ck	Cb	Ca	Cs	Ci	G	Pc	Ti	Tb	Cf30	Cf10	I	Lo
100	0.055	0.823	0.98	0.012	0.045	0.058	0.025	0.021	0.172	0.029	0.106	0.029	0.75	0.485
75	0.964	0.843	0.889	0.832	0.603	0.502	0.712	0.701	0.294	0.701	0.687	0.148	0	0.601
63	0.128	0.843	0.141	0.187	0.793	0.102	0.149	0.138	0.038	0.149	0.687	0.295	0.778	0.601
46	0.007	0.889	0.171	0.016	0.036	0.042	0.025	0.02	0.086	0.346	0.778	0.006	0.780	0.751
38.5	0.007	0.889	0.171	0.016	0.036	0.042	0.025	0.02	0.086	0.028	0.778	0.004	0.245	0.751
34	0	0.843	0	0.002	0.008	0.011	0.004	0.003	0.046	0.005	0.025	0	0	0.601
7	0	0.843	0.174	0.002	0.008	0.011	0.004	0.003	0.046	0.005	0.687	0.849	0.778	0.601
6	0	0.843	0	0.002	0.009	0.013	0.004	0.004	0.05	0.006	0.687	0.604	0.808	0.601

بحث

آمینوگلیکوزیدی آمیکاسین واز بتالاکتامها سفنازیدیم و ایمی پنم و از کینولونها نیز سیپروفلوکساسین می باشد(۲، ۳، ۱۲ و ۷).

DNA پلاسمیدی در این پژوهش تنها در ۲۹/۸ درصد از سویه های مورد بررسی مشاهده شد. همچنین مطالعات دیگر در مورد این باکتری ۱۸ درصد، ۱۵ درصد و ۳۱/۹ درصد را نیز گزارش نموده اند که نتایج حاصل در این بررسی را تأیید می کند(۲، ۸ و ۹). با توجه به اینکه تمامی سویه ها دارای مقاومت آنتی بیوتیکی چند گانه بودند(MDR)، بنابراین می توان نتیجه گرفت که ژنهای مقاومت در این باکتری بیشتر بر روی کروموزوم قرار گرفته است(۹). پژوهش حاضر نشان می دهد که سویه های دارای الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی یکسان می توانند پروفیل پلاسمیدی یکسان یا متفاوتی داشته باشند. اما سویه های دارای الگوی پلاسمیدی یکسان که از یک بیمارستان و در فاصله زمانی اندک جدا شده اند، مقاوت یکسانی را نیز نشان می دهند. مثلاً سویه های ۲۷۶ و ۳۰۲ که از یک بیمارستان و بفاصله چند روز جدا شده اند پروفیل مقاومت و پلاسمیدی یکسانی دارند در حالیکه سویه ۳۱۴ که از منبع متفاوتی است الگوی مقاومت کاملاً متفاوتی را نیز نشان می دهد(جدول ۲). این موضوع اهمیت زمانی و مکانی را در مطالعات اپیدمیولوژیک می رساند. گرچه بین پروفیلهای پلاسمیدی و مقاومت آنتی بیوتیکی سویه ها ارتباط معنی داری وجود ندارد اما بدلیل آنکه از ۱۰۴ سویه مورد بررسی ۳۴ سویه حداقل به ۱۰ آنتی بیوتیک مقاومت نشان دادند که ۲۱ سویه از آنها (۶۱/۷ درصد) دارای پلاسمید بود و بین ژنهای موجود در این پلاسمیدها و مقاومت سویه ها به برخی از آنتی بیوتیکهای مورد مطالعه می تواند ارتباط معنا داری وجود داشته باشد که آزمون آماری آنرا تأیید می نماید (جدول ۳). درصد پایین سویه های دارای پلاسمید و تفاوت زیاد در الگوی پلاسمیدی سویه ها و

Pseudomonas aeruginosa یکی از مهمترین پاتوژنهای فرصت طلب و عامل مهم عفونتهای بیمارستانی است. درمان عفونتهای ناشی از آن یکی از مشکلات بهداشتی بشمار می آید که بعلت طیف وسیعی از مقاومت آنتی بیوتیکی در این باکتری است. مقاومت آنتی بیوتیکی در *P. aeruginosa* ناشی از مقاومت ذاتی بدلیل نفوذ پذیری کم، وجود سیستمهای تراوش آنتی بیوتیک (efflux system)، اکتساب ژن مقاومت از طریق پلاسمید، ترانسپوزون و اینتگرورها و تولید بیوفیلم است (۵). علاوه بر این، حضور همه جایی آن در محیط بیمارستان مانع ریشه کن شدن آن می شود(۱۳).

با توجه به مطالعه حاضر موثرترین آنتی بیوتیکها در درمان عفونتهای ناشی از *P. aeruginosa* بترتیب از گروه بتالاکتامها ایمی پنم، از کینولونها سیپروفلوکساسین واز آمینو گلیکوزیدها آمیکاسین می باشد. در مقایسه با دیگر تحقیقاتی که در سالهای اخیر از بیمارستانهای تهران صورت گرفته است افزایش نسبی درصد سویه های مقاوم به آنتی بیوتیکها مشاهده می شود بطوریکه در سال ۱۹۷۴ مقاومت به سفنازیدیم (۶ درصد)، سفتریاکسون (۴۱ درصد)، آمیکاسین (۱۱/۸ درصد)، سفویرازون (۳۲/۴ درصد)، تویرامایسین (۳۴/۸ درصد) و ایمی پنم (۶ درصد) بوده است که در این مطالعه بترتیب به ۶۰ درصد، ۴۴/۲ درصد، ۲۲ درصد، ۳۷ درصد، ۳۵ درصد و ۱ درصد افزایش یافته است(۶). البته مقاومت سویه های جدا شده از مراکز سوختگی بمراتب بیشتر از سایر سویه ها گزارش شده می باشد(۱۳ و ۴). در مقایسه با سایر کشورها علیرغم متفاوت بودن درصد مقاومت که معمولاً درصد کمتری را نسبت به ایران دارا می باشند، بهترین داروهای ضد سودوموناسی بترتیب در میان آنتی بیوتیکهای

بیمارستانی و در نتیجه کمک به اهداف درمانی عفونتهای ناشی از آنها مورد استفاده قرار گیرد. با توجه به مقاومت بالای این باکتری که در پژوهش حاضر و پژوهشهای مشابه گزارش شده است (۲، ۶، ۱۰ و ۱۳) و انتشار آسان و همه جایی آن در محیطهای بیمارستانی، جهت پیشگیری از انتشار سویه های مقاوم، روشهای کنترل مؤثرتر و کاراتری در ضد عفونی محیط بیمارستان از یک طرف و کاهش مصرف بی رویه آنتی بیوتیکهای وسیع الطیف از طرف دیگر باید در نظر گرفته شود.

ناپایداری آنها استفاده از پروفیل پلاسمیدی را به تنهایی در مطالعات اپیدمیولوژیک این باکتری با محدودیت مواجه می کند، گرچه بعضی مطالعات پایداری پروفیل پلاسمیدی را تا بیش از سه ماه نیز گزارش نموده اند (۱۵).

علیرغم فرکانس پایین پلاسمید در سویه های مورد مطالعه *Pseudomonas aeruginosa*، سادگی انجام روش تهیه پروفیل پلاسمیدی سویه ها و همراه شدن آن با تکنیکهای دیگری همچون تهیه الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی می تواند در شناسایی و رد یابی سویه های

منابع

- 1-Bingen E, and et al.(1996) Molecular epidemiology provides evidence of genotyping heterogeneity of multidrug resistant *Pseudomonas aeruginosa* serotype O:12 outbreak isolates from a pediatric hospital. *J.Clin.Microbiol.*3226-3229.
- 2-Corona-Nakamura AL, and et al.(2001) Epidemiologic study of *Pseudomonas aeruginosa* in critical patients and reservoirs. *Archiv.Med.Res.* 32: 238-242
- 3-Douglas WM, Mulholand K, Denyer V, Gottlieb T.(2001)Multi-drug resistant *Pseudomonas aeruginosa* outbreak in a burns unit- an infection control study. *Burns.* 27: 131-135.
- 4-Karimi Estahbanati H, Pour Kashani P and Ghanaatpisheh F.(2002) Frequency of *Pseudomona aeruginosa* serotypes in burn wound infections and their resistance to antibiotics. *Burns.* 28:340-348.
- 5-Lambert PA.(2002) Mechanisms of antibiotic resistant in *Pseudomonas aeruginosa*. *R.Soc.Med.* 22-26.
- 6-Malekzadeh F,Abdi-Ali A,Levin M, Shahamat M. (1995) Prevalence of *Pseudomonas aeruginosa* pyocin and antibiotic biotype in four Tehran hospitals. *Int. J.Environ. Health. Res.*5:229-238 .
- 7-Patrick P.(2000) *Pseudomonas* and multidrug resistance:Institute Pasteur euroconference Paris. Microorganisms responsible for nosocomial infections.15-18 November.
- 8-Plesiat P, Alkhalaf B, Michel-Briand Y.(1988) Prevalence and profiles of plasmids in *Pseudomonas aeruginosa*. *Eur J Clin Microbiol Infect Dis.* 261-264.
- 9-Poh CL, Yap EH,Tay L ,Bergan T.(1988) Plasmid profiles compared with serotyping and pyocin typing for epidemiological surveillance of *Pseudomonas aeruginosa*. *J.Med.Microbiol.*25:109-114.
- 10-Pujana P, Galleo L,Canduela MJ, Cisterna R.(2000) Specific and rapid identification of multiple-antibiotic resistant *Pseudomonas aeruginosa* clones isolated in an intensive care unit. *Diag.microbial.Infect.Dis.*36: 65-68.
- 11-Sambrook and Russell.(2001) Molecular cloning: A laboratory Manual.3th Edition,Vol 1,p:1:31-1: 34.Cold Spring Harbor, New York
- 12-Shahid M, Malik A and Sheeba.(2003) Multidrug-resistant *Pseudomonas aeruginosa* strains harbouring R plasmids and AmpC β -lactamases isolated from hospitalized burn patients in a tertiary care hospital of north India. *FEMS Microbial Letters.*228:181-186.
- 13- Shahgherraghi F, Feizabadi MM, Yamin V, Abiri R, Abedian Z.(2003) Serovar determination, drug resistance patterns and plasmid profiles of *Pseudomonas aeruginosa* isolated from burn patients at two hospitals of Tehran (Iran). *Burns.* 29: 547-551.
- 14-Speijer H,Savelkoul PHM, Bonten MJ, Stobberingh E.(1999)Application of different genotyping methods for *Pseudomonas aeruginosa* in a setting of endemicity in an

intensive care unit. *J.Clinic.Microbiol.* 3654-3661.

15-Teyler DN et al. (1982) Salmonellosis associated with marijuana: a multistate outbreak traced by plasmid fingerprinting. *New.Eng.J.Med.* 1249-1253.

Study of Plasmid Profiles and Antibiotic Resistance in Hospital *Pseudomonas aeruginosa*

Abdi Ali A., Nikbin V., Feizabadi MM., Gharavi S., Fallahi Z
Biology Dept., Faculty of Science, Alzahra Univ., Tehran, I.R. of Iran

Abstract

Pseudomonas aeruginosa is one of the most important opportunistic human pathogens. This bacterium is ubiquitous and exhibits innate resistance to a wide range of antimicrobial agents. The purpose of this study was to compare antimicrobial susceptibility patterns and plasmid profiles in hospital *P.aeruginosa*.

During 8 months, 104 isolates of *P.aeruginosa* from different clinical (urine, blood, stool, sputum...) and environmental samples (sink, disinfectant solution, bed, hand,...) were collected. Susceptibility pattern of these isolates was obtained by disc diffusion (Kirby-Bauer) method. The alkaline lysis method was used for detection of plasmids.

8% of 104 isolates of *P.aeruginosa* was environmental. Antimicrobial resistance was as follows: linkomycin (100%), ceftazoxime (99%), lomefloxacin (94%), ceftazidime (60%), ticarcillin (50%), ceftriaxone (44%) cefoperazone (37%), tobramicyne and ciprofloxacin 10mg (35%), piperacillin and gentamicin (34%), carbenicillin (25%), ciprofloxacin 30mg (24%), amikacin (22%), imipeneme (1%). All isolates were MDR but plasmids were detected in 29.8% isolates with 15 different plasmid profiles. The latter constituted 61.7% of total isolates which showed resistance to 10 or more antibiotics. There were specific correlations between some plasmid and resistance to antibiotics.

The frequency of plasmids in *P.aeruginosa* was low (29.8%), indicating that the resistance genes are likely to be chromosomal. In spite of limitation of plasmid profiling, it is easy to perform and thus can be a useful method in epidemiological study.

Keyword: *Pseudomonas aeruginosa*, antibiotic resistance, plasmid

Archive of SID